

Sömmar och stygn

Christina Västerbo på Kramfors konsthall

Christina Västerbo har så långt tillbaka hon kan minnas alltid gillat att sy kläder, först till dockorna sedan till sig själv. Ett tag hade hon tänkt sig att intresset för klädsömnad skulle drivas till sin spets. Då skulle hon under ett år utforma en fullständig och komplett garderob åt sig själv.

Inte utan att man, som amatörsömmerska, känner sig hemma i konsthallens nyöppnade utställning "Sömmar och stygn". Speciellt inför de stora bilderna, *Mönsterark*, längs ena långväggen. Det liknar utklippta mönsterdelar från den, för alla hemmaknäpare, välkända mönstertidningen Burda. Alla snåriga angivelser om storlekar och sömnadsriktningar finns med. Christina Västerbo har konstruerat ett extra knepigt mönster, säkert fruktansvärt svårt att klippa ut om man nu till äventyrs skulle försöka. På håll och utan läsglasögon tror man att Christina Västerbo har broderat alla sömmar och stygn för hand eller kanske på symaskin. Men, det är bara en synvilla, för riktigt nära inpå ser man att varje stygn är fint och mycket omsorgsfullt målat i olja direkt på duken.

Hela konsthallen andas nyväckta och pigga värkänslor genom Christina Västerbos stora luftiga verk i klara karamellfärger. Alla dessa färgkaskader i rött, grönt, gult, blått, orange lägger sig som en syrlig smakförnimmelse på tungspetsen och fungerar för ovanlighetens skull fint med det gula klinkergolvet och de vita väggarna.

Verket *Försök till garderob*, som hänger på galgar i taket, med en ljus grönbå byxa, en rödororange kjol och en kompletterande blus, sveper i långa sjok neröver golvet. Med denna genomtänkta basgarderob i Kramfors konsthall ser det ut som vårens allra första och fräschaste modevisning just satt igång. Byxan, kjolen och blusen är var och en gjorda i en slags flättekunst, ungefär som när man flätar näver, där varje remsa målats in i olika färger och lagts lager på lager. De har förlängts från klädesplaggen och dragits ut med ett avslut längst ner, inne i ett lekfullt utslängt nystan på golvet. Det är kul och faktiskt ganska ovanligt, att i utställningssammanhang se till att även takhöjden kommer så väl till pass.

Förutom *Försök till garderob* och *Mönsterark* visas en stor mosaik i nästan samma färgskala som de övriga verken. Det är *Sömmerskor*. Man urskiljer varje sömmande kvinna var för sig bakom de abstrakta färgfälten i mosaiken. Djupt nerböjda sitter de där över sina symaskiner och koncentrerar sig pliktskyldigt på sitt arbete. Några mosaikbitar i *Sömmerskor* har Christina Västerbo klippt ut och förstorat upp till enskilda oljemålningar. De hänger i en lång rad på konsthallens halvvägg upp mot biblioteket och ser lite udda ut, har inte alls den fräschör i färgerna och den omsorgen i utförandet, som allt det övriga.

Christina Västerbo har sina rötter i Ångermanland, är medlem i ÖKKV och bor i Umeå. Hon ställde ut på Härnösands konsthall 2012 med "Patchwork quilt". Även då var det vid första anblicken svårt att urskilja om verken var sydda, helt igenom textila lapptäcken eller så skickligt målade att de gav en trompe l'oeil effekt.

Christina Västerbo verkar gilla att undersöka olika material, växla mellan uttrycksätten och hela tiden vara på jakt efter något nytt i sin textila konstinriktning. Hon har funnits

med fyra gånger på Liljevalchs vårsalong. Senast 2016 och då med *Mönsterark i ultramarin*. Det verket har en helt annan färgskala än de mönsterark som visas på Kramfors konsthall. Fascinationen för sömnad och mönster är förstås den samma. I samband med vårsalongen skrev Christina Västerbo i sin konstnärspresentation att hennes intresse för textil kommer ur tanken på allt det arbete kvinnor i olika tider, fjättrade vid sina kvinnoroller, lagt ner på sömnaden. Hur de ur kaos lyckats skapa struktur och ordning och genom sitt idoga arbete med att lager på lager, klippa och sy och i slutänden kanske ha fixat till en hel garderob både för sig själv och sin familj.

På Kramfors konsthall ger Christina Västerbos utställning "Sömnad och stygn" en känsla av lekfull upprymdhet. En känsla som är skön och lättburen och hänger sig kvar ett bra tag.

Text: Karin Lundqvist

Foto: Jonas Lundqvist

Volym 2017-03-21